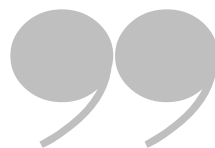

ELÇIN SEVGI SUÇIN

Jelek

a hangod szeretnék lenni,
körbejárni nyelvedet,
ismerjenek szád költői virágjaként.

mint magok a szívemben, dagad
és moccan a föld húsomban.
mintha virágot nyitna a sarki fa:
ajkaiméval egyezik ágai színe.

egy fekete-fehér kabátba
burkolóztunk ketten egész télen,
ő a gyökereit, én magamat készítettem fel,
mint egy forradalomra, csendben, elszántan.

március első napjai voltak, előbb a madarak,
aztán a macskák szerelmi sikolyai, felébredtünk,
ereinkben zöld reszketés,
nyújtóztunk, nyújtózott a föld is velünk.

előbb a sáfrányok földtépő hangjai,
aztán a cseresznyefa első virágai
és a szívemről rózsát tépő kezed –
valami versszerű történt, megjött a tavasz.

így mesélték a biciklire szálló gyerekek.